

Karanfil Yürek

— Artist Şair · 28 Aralık 2015

Bu çarpık insanlaşmanın içinde
Ben gecekondu gibiyim,
Dört yapraklı bir gonca açmaz içimde.
Bu uzun
Bu son bulmayacak bir hikayedir,
Bu sonu olmayan
Son olmayacak bir hikayedir.
Mecnun gönlümün yükü
Leyla'nın saç kıvamında yüklüdür..

Karanfil yürek!
Sana durlanmamış kelimeler ile geleceğim!
Bir kar yağacak o gün,
Herhangi bir ağacın yapraklarına,
Huysuz bir kedi ağlayacak.
Evet kediler de ağlar,
Ruknettinin aynalarda ağladığı kadar!

Siz giderken geceden,
Ankara'da yağmur yağardı.
Ama hiçbir yağmur
Özleminiz kadar ıslatmadı
Bu paslanmış yüzümü!

Sana söylenmemiş sözlerle geleceğim!
Ruhum sanki Arapça'mı biliyor?
Hayır..
Ezanlar yükseliyor yüreğimde..

Bütün pencerelerde bekleyen benim, Eskiden, çok eskiden..
Ama eksilmedi gözlerim, eskidi..

Söyleyecek sözüm var!
Biz aşk'ı filmlerden öğrenmedik,
İlahi bir gücün tecelligahıydı ayak sesleriniz,

Benim darmadağınık saçlarım
Ve üşürken ellerim,
Şarkılarda hayat buldu sancılarım.
Biz aşk'ı filmlerden öğrenmedik..

Bir dostun ardından
Selam ile geçtik yollardan
Düçar olduk kaldırım taşlarında
Kuşkusuz böyle istemezken
Bir karanlığın koynunda
Pusuya düştük.
Korkma,
Öldürmez kalemim kimsesiz yalnızlığımızı,
Gayb-ı suur eyleriz yetim kalmışlığımızı!
Sana gelecek ekeceğim..

Servet Tuğluk